

[Finansministeren.]

er i Tvivl om, at Staten tjener paa Klasse-lotteriet, for det staar paa Finansloven hvert Aar; men det er jo Folks Lyst til at spille, der afgør, om Staten har en saadan Indtægt. Jeg for mit Vedkommende har altid ment, at man ikke skulde udvide Spilleomraadet i Danmark, og jeg benytter Lejligheden til at udtale, at jeg i den senere Tid har undret mig over, at Pressen gør saa storartet Reklame for udenlandske Spilleinstitutter, som man ikke har noget som helst Kendskab til; jeg tænker paa saadant noget som Sweepstaket i Dublin, hvor man ser, at Bladen i Privattelegrammer holder Folk nøje underrettet om, hvad der foregaar. Jeg tror ikke, at det er sundt for den danske Befolknings almindelige Økonomi, at man opfordrer stærkere til Spillelyst end højst nødvendigt, jeg er i hvert Tilfælde ikke Tilhænger af den Slags; men naar man har et Lotteri som det danske Klasselotteri, mener jeg, at jeg har Pligt til at sørge for, at de Former, hvorunder det foregaar, kan være saa betryggende for Spillerne som muligt, og det er det, Lovforslaget gaar ud paa at gennemføre.

Dernæst skal jeg tillade mig at fremsætte *Forslag til Lov om Ændring i Lov af 22. Marts 1930 om Afgift til Stat og Kommuner paa Omsætningen af stærke Drikke*. I den nævnte Lov blev der fastsat Regler for Afgiftsberegning; for Restaurationernes Vedkommende blev der fastsat en Procentskala af Omsætningen, en vis Afgiftsprocent ifølge Omsætningens Størrelse, men for Handelsvirksomheder, Detailhandlere, Brugforeninger o. lign. blev der fastsat en Skala med Spring i, saaledes at Afgiften blev noget uregelmæssigt paalignet i Forhold til den nærmere beregnede Omsætning. Det kan ikke undgaas, at der ved en saadan Skala kommer nogen Ulighed frem, idet det gælder om, at man ligger indenfor visse Spillerum med Hensyn til Omsætningen, det er det, der er det afgørende for Skattens Størrelse.

Fra Handelens Side har der været Ønske om at faa dette ændret, idet man har ønsket, at Afgiften ogsaa for Handelens Vedkommende skulde svares efter en Procentberegning af den Omsætning, som faktisk har fundet Sted. Da Lovforslaget blev behandlet i Rigsdagen i 1930, kunde dette ikke gennemføres, fordi man ikke administrativt var i Stand til at magte et saadant System. Imidlertid har man nu faaet saa megen Erfaring paa dette Omraade, at Administrationen er beredt til

at indføre et System af den Art, og da man fra Handelens Side har ønsket et saadant System, og jeg adskillige Gange overfor Handelens Folk har udtalt, at jeg gerne, saa snart Mulighed var, skulde imødekomme dette Ønske, tillader jeg mig nu at fremsætte Lovforslag i den Retning. Lovforslaget gaar ud paa, at Afgiften i Fremtiden beregnes med 3,2 pCt. af Omsætningens Beløb i Stedet for den nugældende Skala. Tanken har været, at der hverken skulde komme mere eller mindre ind end efter den nuværende Skala.

Jeg skal tillade mig at anbefale disse to Lovforslag til det høje Tings Velvillie, jeg haaber, det skal være muligt at gennemføre dem uden Modstand fra nogen Side.

Formanden: Eksemplarer af de nu fremsatte Lovforslag vil blive omdelt.

Den eneste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Inddrivelse af Skatter og Afgifter til det offentlige m. m.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 1989).

Sagen sattes til Forhandling.

Justitsministeren (Zahle): Nærværende Lovforslag er i den Skikkelse, hvori det her foreligger, vedtaget enstemmigt i det høje Landsting efter en Udvalgsbehandling, og efter at der er indført nogle Ændringer i det. Jeg kan anbefale Lovforslaget til en velvillig Behandling, som jeg haaber kan foregaa hurtigt, thi Behandlingen i Landstinget har været grundig. Det har været saa heldigt, at der i Landstinget har siddet et Medlem, Landstingsmand Jensen-Stevns, som har været med til Arbejdet paa denne Sag fra først af, idet han har været Medlem af den Kommission, som udarbejdede det oprindelige Udkast til Lov, han har derfor haft megen Indsigt i Spørgsmaalet og har bidraget i høj Grad til, at Lovforslaget har den Skikkelse, det har nu, en Skikkelse, jeg haaber er saadan, at den vil tilfredsstille det høje Folketing.

Den første Hovedbestemmelse gaar ud paa, at Kendelse om Udpantning for Skatter og Afgifter, som opkræves ved Kommunernes Foranstaltning — og det er ikke alene Kommunernes Skatter og Afgifter,